

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

กรอบการเจรจา

ข้อตกลงจัดตั้ง Credit Guarantee and Investment Mechanism (CGIM) และกรอบวงเงินทุน จัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ

อ.พ. ๒๒/๒๕๕๒ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๕ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

Legislative Institutional Repository of Thailand

กรอบการเจรจา

ข้อตกลงจัดตั้ง Credit Guarantee and Investment

Mechanism (CGIM) และกรอบวงเงินทุน

จัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณากรอบการเจรจาข้อตกลงจัดตั้ง Credit Guarantee and Investment Mechanism (CGIM) และกรอบวงเงินทุนจัดตั้งในส่วนของประเทศไทยจะต้องชำระโดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่างๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกรัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๖

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. สารสำคัญของกรอบการเจรจาข้อตกลงจัดตั้ง Credit Guarantee and Investment Mechanism (CGIM) และกรอบวงเงินทุน จัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. ตลาดทุนไทย	๕
๓. เหตุผลและความจำเป็นของการจัดทำแผนพัฒนาตลาดทุนไทย	๖
- สภาพปัจจุบันและปัญหาของตลาดทุนไทย	๖
- ความสำคัญของการพัฒนาตลาดทุนและการจัดทำแผนพัฒนาตลาดทุนไทย	๑๓
- วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาตลาดทุนไทย	๑๔
๔. การพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ	๑๘
๕. บทความเรื่อง ตราสารหนี้ อีกทางเลือกเพื่อการลงทุนในยุคปัจจุบัน	๒๒

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสาวเขาวนิจ สุนนันทน์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายนพดล น้อยจ้อย

นิติกร ๗ ว.

นายณัฐพงศ์ พันธุ์ไชย

วิทยากร ๔

นางสาวรติมา ศารทะประภา

วิทยากร ๔

นางสาวสุนันท์ เจสละ

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓

นางสาวอุรย์ฐ์ ธรรมเพชร

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๖

นางสาวนภาพร ญาณศิริ

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๖

พฤศจิกายน ๒๕๕๒

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

Legislative Institutional Repository of Thailand

สาระสำคัญของกรอบการเจรจาข้อตกลงจัดตั้ง
Credit Guarantee and Investment Mechanism (CGIM)
และกรอบวงเงินทุน จัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้ง Credit Guarantee and Investment Mechanism (CGIM)

๑. ที่ประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ASEAN+๓ ได้เห็นชอบแนวทางการจัดตั้ง กลไกการค้ำประกันเครดิตและการลงทุน (Credit Guarantee and Investment Mechanism : CGIM) เพื่อสนับสนุนการออกหุ้นกู้สกุลเงินท้องถิ่นของภาคเอกชนในภูมิภาค เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ณ เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยที่ประชุมได้มอบหมายให้คณะทำงานย่อยมาตรการริเริ่มการ พัฒนาตลาดพันธบัตรเอเชีย (Asian Bond Market Initiative : ABMI) ภายใต้ Task Force ๑ : Promoting the Issuance of Local Currency Denominated Bonds (TF๑) ซึ่งมีประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประธานคณะทำงานร่วมไปหารือแนวทางการจัดตั้ง CGIM และกำหนดให้จัดตั้ง CGIM ให้แล้วเสร็จ ก่อนการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ASEAN+๓ ซึ่งมีกำหนดจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓

๒. ที่ผ่านมาคณะทำงานย่อยฯ ได้ประชุมหารือเพื่อกำหนดแนวทางการร่างกรอบข้อตกลง การจัดตั้ง CGIM มาแล้วหลายครั้ง บัดนี้ ได้ข้อสรุปในเบื้องต้นจากการประชุมซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ณ เมืองกวางเจา สาธารณรัฐประชาชนจีน และเนื่องด้วยกรอบเวลาที่จำกัด กลุ่ม ประเทศสมาชิก ASEAN+๓ ได้เห็นชอบร่วมกันอีกว่าจะกำหนดให้มีการประชุมเพื่อเจรจาข้อตกลงจัดตั้งและ เจรจากรอบวงเงินทุนที่แต่ละประเทศจะชำระเป็นเงินทุนจัดตั้ง ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ณ เมืองปูซาน สาธารณรัฐเกาหลี

กรอบการเจรจาข้อตกลงจัดตั้งและกรอบวงเงินทุนจัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ

กระทรวงการคลังจึงเห็นควรนำกรอบเจรจาข้อตกลงจัดตั้ง CGIM และกรอบวงเงินทุน จัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระเพื่อเสนอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการประชุมเจรจา ในขั้นต่อไป โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์และแนวทางในการจัดตั้ง

(๑) กลุ่มประเทศสมาชิก ASEAN+๓ ซึ่งประกอบด้วย บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐ ประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี ร่วมกับธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank :

ADB) จะจัดตั้งหน่วยงานหนึ่งขึ้นมาในรูปแบบ Trust Fund ของ ADB และให้ประเทศสมาชิก ASEAN+๓ จะร่วมกันชำระเงินทุนจัดตั้งเบื้องต้นในวงเงินประมาณ ๕๐๐ - ๗๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่สามารถเพิ่มทุนดำเนินงานได้ในภายหลังหากมีความต้องการจากตลาดเพิ่มขึ้น

(๒) การจัดตั้ง CGIM มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนที่มีฐานที่ตั้งอยู่ในประเทศในภูมิภาค ASEAN+๓ และมีอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) อยู่ในระดับที่ลงทุนได้ (Investment Grade) สามารถเข้าระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ได้ง่ายขึ้น โดย CGIM จะช่วยค้ำประกันตราสารหนี้เพื่อให้ตราสารหนี้เหล่านี้มีอันดับความน่าเชื่อถือที่สูงขึ้น อันจะช่วยลดต้นทุนการระดมทุนของผู้ออกตราสารหนี้ ช่วยให้ผู้ออกตราสารหนี้สามารถขายตราสารหนี้ได้ง่ายขึ้น เพิ่มทางเลือกให้ผู้ออกตราสารหนี้สามารถเลือกออกตราสารหนี้ที่มีอายุยาวขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินของธุรกิจ ในส่วนของนักลงทุนจะช่วยเพิ่มทางเลือกของนักลงทุนที่สนใจจะลงทุนในตราสารหนี้ให้มีความหลากหลายมากขึ้นด้วย

๒. ขอบเขตการดำเนินงานของ CGIM

(๑) CGIM จะช่วยค้ำประกันตราสารหนี้สกุลเงินท้องถิ่นที่ออกโดยนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศ ASEAN+๓ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ระดับที่น่าลงทุน (BBB) ขึ้นไปและออกในตลาดตราสารหนี้ของประเทศ ASEAN+๓

(๒) CGIM จะช่วยค้ำประกันตราสารหนี้สกุลเงินอื่นที่ออกโดยนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศ ASEAN+๓ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ระดับที่น่าลงทุน (BBB) ขึ้นไป และออกในตลาดตราสารหนี้ของประเทศ ASEAN+๓ ทั้งนี้ ตราสารหนี้ดังกล่าวจะต้องมีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนด้วย

(๓) CGIM จะลงทุนในธุรกิจที่สนับสนุนการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในภูมิภาค ตามที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณาเห็นสมควร

(๔) CGIM จะดำเนินการใด ๆ ที่เป็นการสนับสนุนการดำเนินธุรกรรมตามขอบเขตการดำเนินงานของ CGIM ข้อ ๔.๒ (๑) - (๓)

๓. สัดส่วนของทุนต่อการค้ำประกัน (Leverage Ratio)

ในช่วงแรกของการดำเนินการ จะกำหนดสัดส่วนของทุนต่อการค้ำประกัน (Leverage Ratio) ของ CGIM ไว้ที่ ๑:๑ และหากที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติเห็นชอบโดยมีเสียงข้างมากไม่ต่ำกว่า ๒ ใน ๓ ของผู้ถือหุ้นและต้องไม่ต่ำกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดแล้วก็สามารถปรับสัดส่วนเพิ่มเติมได้ในภายหลัง

๔. โครงสร้างการดำเนินงานของ CGIM

มติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น (Contributor's Meeting) จะเป็นการตัดสินใจระดับสูงสุด โดยจะตัดสินใจในเรื่องการเพิ่มทุนของ CGIM การเปลี่ยนแปลงสัดส่วน Leverage Ratio ในหุ้นหรือผลตอบแทนอื่นหรือภาระผูกพันของผู้ถือหุ้น การยุติการค้า การยุติการดำเนินงาน และการรับรองงบการเงิน เป็นต้น ส่วนการตัดสินใจอื่น ๆ

คณะกรรมการอำนวยการ (Board of Directors) ซึ่ง จะมีหน้าที่สั่งการให้คำแนะนำ และควบคุมฝ่ายบริหารเพื่อให้ดำเนินงานไปตามแนวทางที่ผู้ถือหุ้นกำหนด นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ทำหน้าที่บริหารงานประจำวันของ CGIM เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ และนโยบายที่คณะกรรมการอำนวยการกำหนด รวมถึงดำเนินการในเรื่องการลงทุน การวิเคราะห์เครดิต การบริหารความเสี่ยง และการบริหารงานบุคคล

๕. แนวทางในการชำระเงินทุนจัดตั้ง

ประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐประชาชนจีนแจ้งว่า จะร่วมลงทุนประเทศละ ๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาธารณรัฐเกาหลี ๑๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศในกลุ่ม ASEAN ๑๐ ประเทศ คาดว่าจะชำระเงินทุนจัดตั้งรวมกันอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของเงินทุนจัดตั้งเบื้องต้น (หรือประมาณ ๗๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในขณะที่ ADB แจ้งว่าน่าจะชำระเงินทุนจัดตั้งได้ในวงเงิน ๑๐๐ - ๑๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ CGIM น่าจะมีเงินทุนจัดตั้งเบื้องต้นประมาณ ๗๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

๖. กรอบวงเงินทุนจัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ

จากการประชุมหารือนอกกรอบของกลุ่มประเทศสมาชิก ASEAN ทั้ง ๑๐ ประเทศ พบว่าประเทศสมาชิกส่วนใหญ่สนับสนุนแนวทางที่ให้กลุ่มประเทศ ASEAN ร่วมกันชำระเงินทุนจัดตั้งให้ได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของเงินทุนจัดตั้งเบื้องต้น หรือเทียบเท่าวงเงินประมาณ ๗๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้สิทธิแต่งตั้งกรรมการอำนวยการได้ ๑ ราย ดังนั้น ผู้แทนไทยในฐานะประธานร่วมในที่ประชุมคณะทำงานย่อย TF๑ จึงได้เสนอแนวทางให้ประเทศสมาชิก ASEAN ที่มีตลาดตราสารหนี้ที่ค่อนข้างพัฒนาแล้ว ๕ ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย พิจารณาร่วมกันชำระเงินทุนจัดตั้งในสัดส่วนเท่า ๆ กันในวงเงินประเทศละ ๑๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในการนี้ กระทรวงการคลังจึงเห็นควรให้กำหนดกรอบวงเงินทุนจัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระไว้ไม่เกิน ๑๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ ๔๕๐ ล้านบาท

๗. แหล่งที่มาของเงินที่จะใช้เป็นเงินทุนในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระ

กระทรวงการคลังจะดำเนินการเพื่อขอตั้งงบประมาณในวงเงินไม่เกิน ๔๕๐ ล้านบาท เพื่อใช้เป็นเงินทุนจัดตั้ง CGIM ร่วมกับประเทศ ASEAN+๓ และ ADB

ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ

เป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านตลาดตราสารหนี้ เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถชำระค่างวดในตราสารหนี้ได้ง่ายขึ้น โดย CGIM จะช่วยกำกับตราสารหนี้เพื่อให้ตราสารหนี้เหล่านั้นมีอันดับความน่าเชื่อถือที่สูงขึ้น อันจะช่วยลดต้นทุนการระดมทุนของผู้ออกตราสารหนี้ ช่วยให้ผู้ออกตราสารหนี้สามารถขายตราสารหนี้ได้ง่ายขึ้น รวมถึงเพิ่มทางเลือกให้ผู้ออกตราสารหนี้สามารถเลือกออกตราสารหนี้ที่มีอายุยาวขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินของธุรกิจ ในส่วนของนักลงทุนจะช่วยเพิ่มทางเลือก

ของนักลงทุนที่สนใจจะลงทุนในตราสารหนี้ให้มี ความหลากหลายมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการ ส่งเสริมความร่วมมืออันดีระหว่างกลุ่มประเทศภูมิภาค ASEAN+๓ อีกด้วย

การดำเนินงานในระยะต่อไป

๑. เมื่อรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาข้อตกลงจัดตั้ง CGIM และกรอบ วงเงินทุนจัดตั้งในส่วนที่ประเทศไทยจะต้องชำระแล้ว ผู้แทนไทยจะเริ่มดำเนินการเจรจาในรายละเอียดของ ร่างข้อตกลงฯ ต่อไป ทั้งนี้ มีกำหนดเวลาว่าจะมีการลงนามในข้อตกลงจัดตั้งและเอกสารที่เกี่ยวข้องก่อนการ ประชุมประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ASEAN+๓ ซึ่งมีกำหนดจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓

๒. ก่อนการลงนามในร่างข้อตกลงฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการจัดทำ การ รับ ฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอีกครั้ง และนำร่างข้อตกลงฯ และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องนั้นให้รัฐสภาพิจารณา หากรัฐสภาพอนุมัติแล้วจึงจะลงนามในร่างข้อตกลงฯ ได้

ตลาดทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในฐานะที่เป็นแหล่งระดมทุนให้กับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ช่วยเสริมสร้างความสมดุลให้กับระบบการเงิน ลดการพึ่งพิงเงินทุนจากภาคการธนาคาร เป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและก่อให้เกิดการจ้างงาน ตลอดจนเป็นช่องทางออมของประชาชน การมีตลาดทุนที่เข้มแข็งจะช่วยลดความผันผวนต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันที่มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่รวดเร็วได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาสถานะตลาดทุนไทยในปัจจุบัน พบว่ายังมีปัญหาที่ควรได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดหลายประการ ได้แก่ จำนวนนักลงทุนสถาบันที่ยังคงมีจำกัด ฐานนักลงทุนรายย่อยมีจำนวนน้อย ผลกระทบทางการเงินที่ขาดความหลากหลาย ต้นทุนการทำธุรกรรมสูง และการบังคับใช้กฎหมายที่ยังขาดประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้น จะเห็นว่าตลาดทุนไทยในระยะหลังมีพัฒนาการและการเติบโตที่ล่าช้า ขนาดของตลาดตราสารทุนเมื่อเทียบกับขนาดเศรษฐกิจ (GDP) มีขนาดเพียงร้อยละ 51 (ณ มิถุนายน 2552) ซึ่งเล็กกว่าหลายประเทศในภูมิภาคอยู่มาก เช่น ฮองกง (ร้อยละ 845), สิงคโปร์ (ร้อยละ 202), มาเลเซีย (ร้อยละ 104), และเกาหลี (ร้อยละ 66) หากสภาวะดังกล่าวยังดำเนินอยู่ต่อไปอาจนำไปสู่ภาวะชะงักงันและทำให้ตลาดทุนไทยถูกกลบตบทางในเวทีโลก (stagnation and marginalization) จากการศึกษาพบว่า หากตลาดทุนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมย่อมไม่สามารถทำหน้าที่ในการระดม จัดสรร และติดตามดูแลการใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ สวัสดิภาพ และความมั่งคั่งของประชาชนในที่สุด

จากความสำคัญของตลาดทุนจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาตลาดทุนไทย (คณะกรรมการฯ) ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญและการเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาตลาดทุนไทย ที่ต้องการจะผลักดันให้แผนพัฒนาตลาดทุนไทยเป็นวาระสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการฯ ดังกล่าวมีหน้าที่จัดทำแผนการพัฒนาตลาดทุนไทยอย่างเป็นองค์รวม ตลอดจนมีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการตามแผนดังกล่าว ให้เห็นผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

ในการจัดทำแผนพัฒนาตลาดทุนไทย คณะกรรมการฯ ได้ระดมความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ (vision) และเป้าหมายของการพัฒนาตลาดทุนไทยสำหรับช่วงระยะ 5 ปีข้างหน้า (2552-2556) ไว้ดังนี้

“ตลาดทุนไทยเป็นกลไกหลักในการรวบรวม จัดสรร และติดตามดูแลการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ”

* ที่มา : เข้าถึงได้จาก http://www.set.or.th/th/about/vision/files/CMP_Master.pdf

เหตุผลและความจำเป็นของการจัดทำแผนพัฒนาตลาดทุนไทย

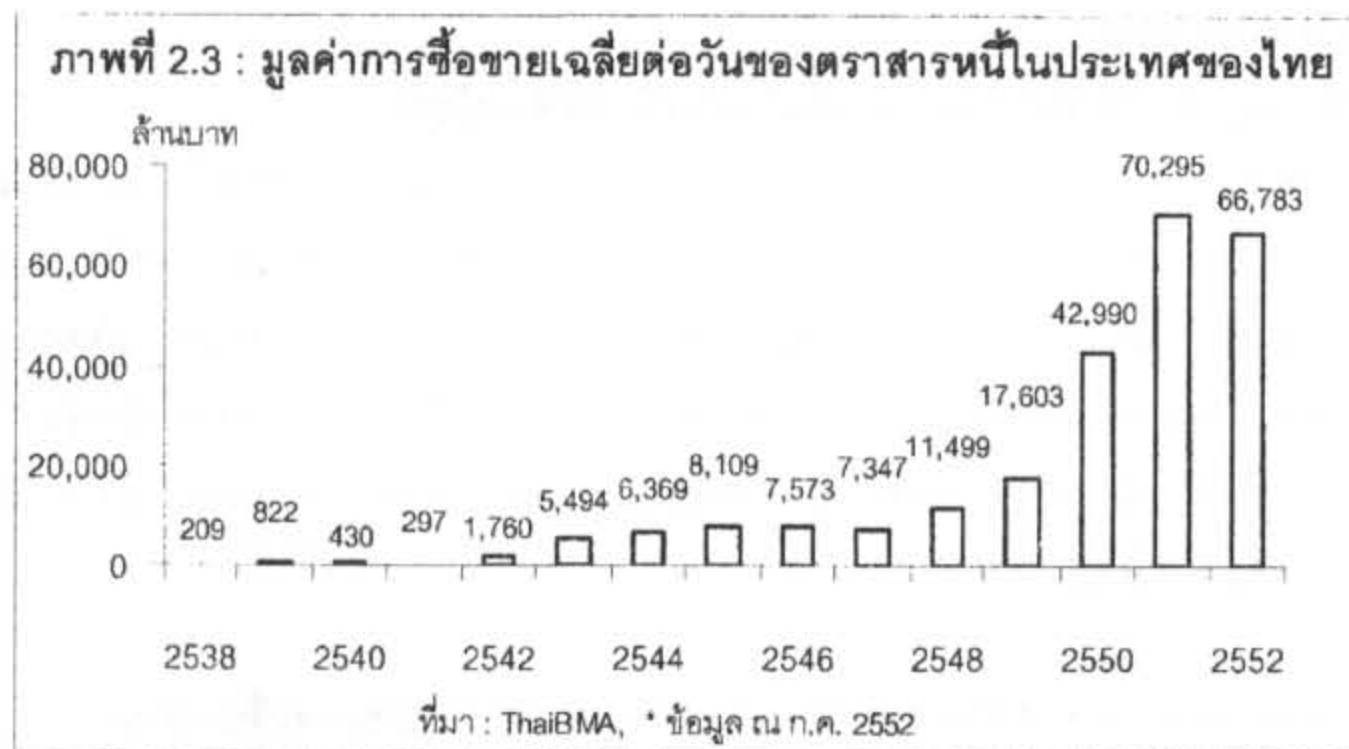
1. สถานภาพปัจจุบันและปัญหาของตลาดทุนไทย

ในอดีตที่ผ่านมา ระบบสถาบันการเงินของไทยมีธนาคารพาณิชย์เป็นหลักของการเป็นแหล่งเงินทุนและเงินออมของประเทศ แต่มาในระยะหลังตลาดทุนเริ่มมีบทบาททั้งในด้านการเป็นแหล่งระดมทุนและการเป็นช่องทางการออมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว พบว่า ณ สิ้นปี 2550 ตลาดทุนซึ่งรวมถึงตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้มีขนาดรวมกันใหญ่กว่าระบบธนาคารพาณิชย์ประมาณ 2 เท่า แม้ว่าปัจจุบันสัดส่วนดังกล่าวจะปรับลดลงจากการที่ตลาดทุนได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 อย่างไรก็ตามในภาพรวมแล้วตลาดทุนยังมีขนาดรวมกันใหญ่กว่าระบบธนาคารพาณิชย์อยู่ประมาณ 1.2 เท่า

หากพิจารณาถึงสถานภาพของตลาดทุนไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบว่ามีพัฒนาการที่ดีขึ้นเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของจำนวน บจ. ซึ่งรวมถึงบริษัทขนาดใหญ่ที่มากจากการแปรสภาพรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนการเพิ่มขึ้นของเงินลงทุนจากต่างประเทศสู่ตลาดเกิดใหม่ (emerging market) ส่งผลให้สภาพคล่องในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้เพิ่มขึ้น ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2552 พบว่า ตลาดตราสารทุนมีมูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันประมาณ 15,000 ล้านบาท และตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ประมาณวันละ 66,000 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่าและ 39 เท่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ระดับการพัฒนาดังกล่าวยังไม่สามารถตอบสนองต่อภาวะการแข่งขันของตลาดทุนทั่วโลกที่มีพัฒนาการก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่างๆ ที่ตลาดทุนไทยยังต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ยิ่งไปกว่านั้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ตลาดทุนไทยมีพัฒนาการและการเติบโตที่ล่าช้าลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งหากสภาวะดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไป อาจจะนำไปสู่ภาวะชะงักงันและทำให้ตลาดทุนไทยถูกลดบทบาทลง (stagnation & marginalization) ในขณะที่ตลาดทุนทั่วโลกก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการกำกับดูแลทรัพยากรของประเทศ ความสามารถในการสนองตอบความต้องการของเศรษฐกิจและสังคม และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านต่างๆ

ตารางที่ 2.1 : พัฒนาการของตลาดตราสารทุนไทยในช่วงปี 2546-2552

	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552*
มูลค่าตลาดรวม (พันล้านบาท) (Total market capitalization)	4,789.9	4,521.9	5,105.1	5,078.7	6,636.1	3,568.2	5,088.2
มูลค่าการซื้อขาย (พันล้านบาท) (Total Trading Value)	4,670.3	5,024.4	4,031.2	3,956.3	4,188.8	3,919.9	2,361.3
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ 31 ธ.ค.	772.2	668.1	713.7	679.8	858.1	450.0	640.3
มูลค่าการเสนอขายตราสารทุน (พันล้านบาท) (Total Equity Offering Value)	133.0	100.2	87.8	117.3	84.2	29.1	1.9
ผลตอบแทนเฉลี่ยรายปี (Annualized Average Return)	126%	-11%	11%	0%	31%	-45%	90%

ที่มา : SET, SEC and SETSMART, * ข้อมูลถึง ณ 18 ส.ค. 2552

เมื่อพิจารณาปัญหาของตลาดทุนไทยสามารถจำแนกได้ใน 3 ด้านหลัก คือ ด้านการระดมทุน ด้านการจัดสรรทุน และด้านการติดตามดูแล ดังนี้

LIIRT

ด้านการระดมทุน

1. นักลงทุนสถาบันมีจำกัด และลงทุนในหุ้นเป็นสัดส่วนน้อย

ปัจจุบันผู้ลงทุนในหุ้นเป็นผู้ลงทุนรายย่อยเป็นหลัก ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความอ่อนไหวและมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนในลักษณะของการเก็งกำไรด้วยส่วนหนึ่ง ในขณะที่นักลงทุนสถาบันที่มีบทบาทต่อการระดมทุนในระยะยาวมีจำนวนจำกัด และให้ความสนใจในการลงทุนในตราสารทุนเป็นสัดส่วนน้อย พบว่า ณ มิถุนายน 2552 สัดส่วนการลงทุนในหุ้นของนักลงทุนสถาบันในส่วนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (provident fund) คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 7.8 ของมูลค่ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพกว่า 490 พันล้านบาท และการลงทุนในหุ้นของกองทุนรวม (mutual fund) ณ มิถุนายน 2552 คิดเป็นร้อยละ 17.1 ของมูลค่ารวม 1,700 พันล้านบาท

2. ขนาดของตราสารทุนมีขนาดเล็กลงเรื่อย ๆ เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน

ณ มิถุนายน 2552 ตลาดตราสารทุนของไทยมีขนาดประมาณร้อยละ 51 เมื่อเทียบกับขนาดของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) หรือขนาดของเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่ประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เช่น สิงคโปร์และฮ่องกง มีขนาดตลาดตราสารทุนที่ใหญ่กว่าขนาดเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งตลาดที่มีขนาดเล็กจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสามารถในการดึงดูดเงินลงทุนโดยเฉพาะเงินลงทุนจากต่างประเทศ ดังนั้นการเร่งขยายขนาดของตลาดทุนในมิติต่างๆ เช่น ประเภทและจำนวนของธุรกิจที่เข้าจดทะเบียน หรือรูปแบบของธุรกรรมที่มีความหลากหลาย จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างขนาดของตลาดทุนไทยให้ผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศหันมาสนใจลงทุนในตลาดทุนไทยมากขึ้น

ภาพที่ 2.4 : ขนาดตลาดตราสารทุนของไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ

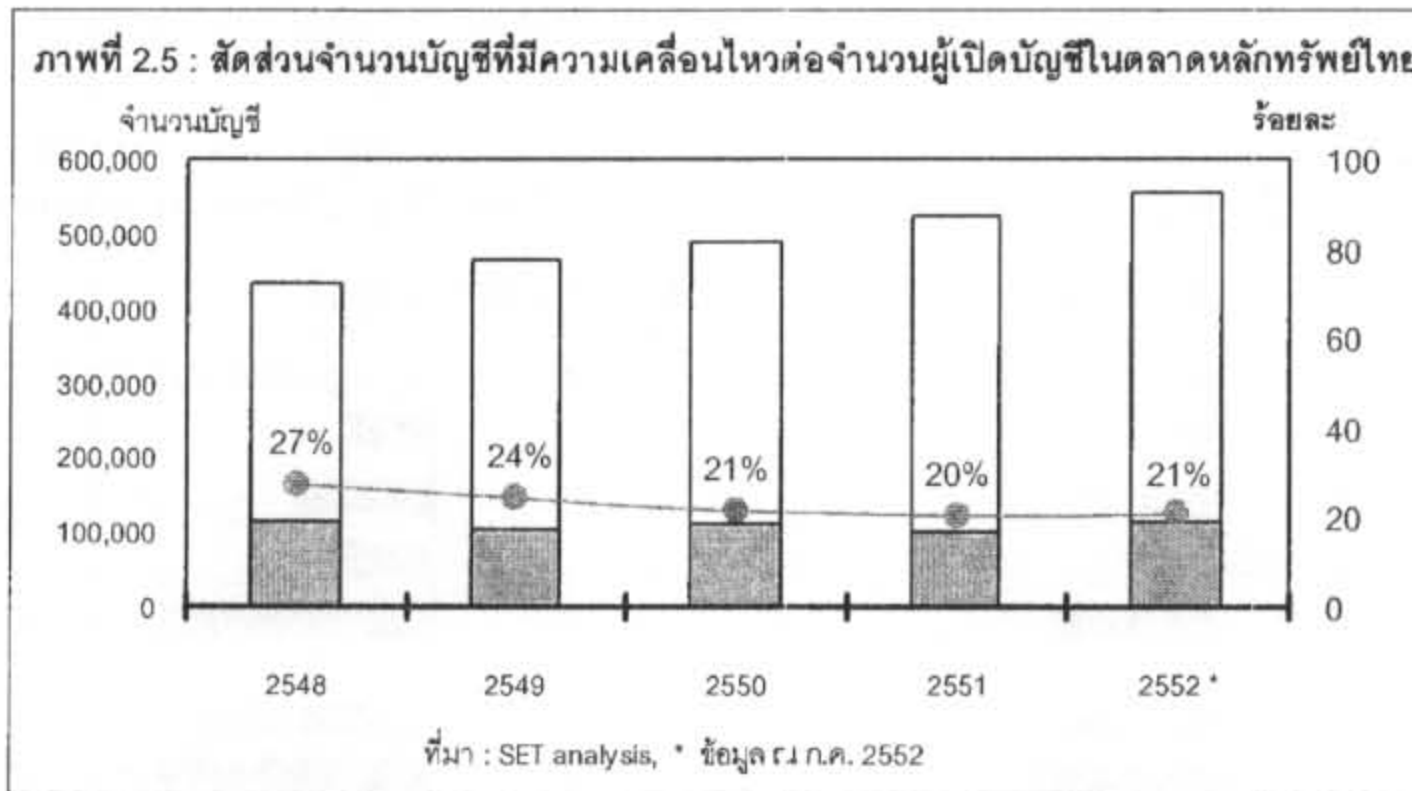
Country	Market capitalization	Nominal GDP	Market cap to - GDP
Hong Kong	1,825	216	845%
Korea	622	947	66%
Singapore	368	182	202%
Malaysia	231	222	104%
Indonesia	156	512	31%
Thailand	140	273	51%

หมายเหตุ : ข้อมูล Market capitalization ณ มิ.ย. 2552, ข้อมูล Nominal GDP ปี 2551, หน่วย : พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา, ร้อยละ ที่มา : WFE และ IMF

3. ฐานนักลงทุนรายย่อยมีจำนวนน้อยและมีจำนวนบัญชีที่เคลื่อนไหว (active account) จำกัด

ในปัจจุบันแม้จะมีผู้เปิดบัญชีเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากกว่า 5 แสนบัญชี และมีจำนวนบัญชีของนักลงทุนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แต่พบว่าจำนวนบัญชีที่มีการเคลื่อนไหวเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์มีอยู่เพียงร้อยละ 21 จากจำนวนผู้เปิดบัญชีทั้งหมด อีกทั้งสัดส่วนดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องในระยะ 4 ปีที่ผ่านมา (2548 - 2551) ดังแสดงในภาพที่ 2.5 ทำให้กระทบต่อสภาพคล่องในตลาดตราสารทุน และความสนใจที่จะลงทุนของนักลงทุนในตลาดตราสารทุนไทย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสภาพคล่องของตลาดตราสารทุนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า ณ กรกฎาคม 2552 มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันในตลาดหลักทรัพย์ไทยมีเพียง 0.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ในขณะที่ตลาดหลักทรัพย์ได้ในวัน ฮองกง และเกาหลีใต้ มีมูลค่าการซื้อขายต่อวันสูงถึง 3.6 5.8 และ 6.1 พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.6 ตามลำดับ ซึ่งการที่ตลาดตราสารทุนมีสภาพคล่องต่ำจะไม่สามารถดึงดูดใจ ตลอดจนสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนได้มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดตราสารทุนที่มีสภาพคล่องในระดับสูง เพราะ ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะเผชิญกับความเสียหายที่สูงขึ้นที่จะไม่ได้รับเงินลงทุนกลับคืนในราคาที่เหมาะสม ซึ่งถือได้ว่าเป็นอุปสรรค สำคัญต่อการพัฒนาตลาดตราสารทุนไทย

4. ภาคธุรกิจสามารถออกพันธบัตรและหุ้นกู้เอกชนได้ในปริมาณจำกัด

ภาคเอกชนยังให้ความสำคัญต่อการระดมทุนด้วยการออกตราสารหนี้ไม่มากนัก เมื่อเทียบกับการระดมทุน ในตลาดตราสารทุน โดยพบว่าตราสารหนี้ส่วนใหญ่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรรัฐวิสาหกิจเป็นหลัก โดยพบว่า ณ สิ้นปี 2551 มูลค่าคงค้างของตราสารหนี้ภาคเอกชนมีจำนวนประมาณ 1,120 พันล้านบาท จากมูลค่าคงค้าง ตราสารหนี้ทั้งหมดจำนวน 5,080 พันล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 22 เท่านั้น

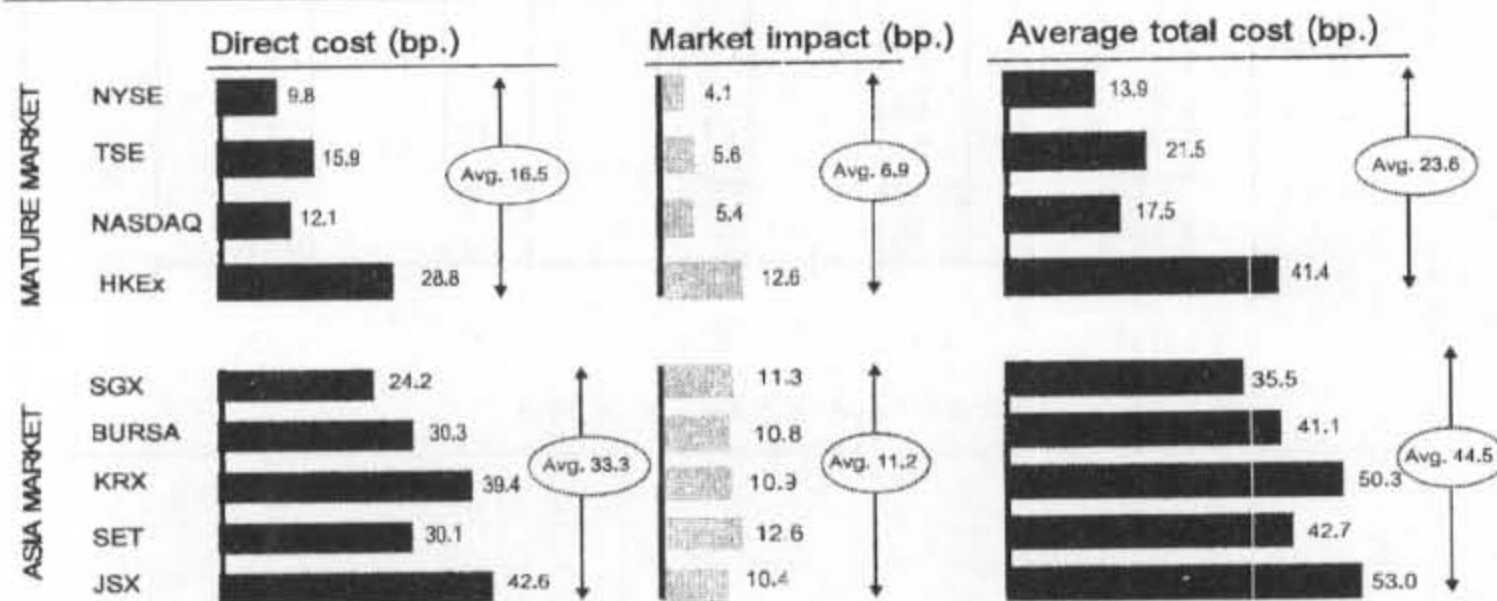
ด้านการจัดสรรทุน

1. ต้นทุนการทำธุรกรรมการซื้อขายตราสารทุนของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่สูง

ต้นทุนในการทำธุรกรรมการซื้อขายตราสารทุนของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเกิดจากการมีอุปสรรคและข้อจำกัดของปัจจัยต่างๆ เช่น กฎเกณฑ์ ความซับซ้อนของขั้นตอนการทำธุรกรรม และระดับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ล่าช้า เป็นต้น ซึ่งระดับต้นทุนการทำธุรกรรมที่สูงนี้มีนัยสำคัญอย่างมากต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดทุนไทย ทำให้การดึงดูดเงินลงทุนทำได้ยาก นอกจากนี้ต้นทุนที่สูงยังเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับผู้ต้องการระดมทุนในตลาดแรก ทั้งที่เป็นภาคธุรกิจเอกชนและภาครัฐบาล

ภาพที่ 2.7 : ต้นทุนการทำธุรกรรมในตลาดตราสารทุนไทยเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ

The cost of executing trades in 9 countries (bp.)

หมายเหตุ : Direct cost = average commissions & fees, Market Impact = average bid-ask,
Average total cost = Direct cost + Market cost

ที่มา : The Elkins/McSherry Global Trading Cost Analysis report 2008 , ข้อมูล ณ มิ.ย. 2551

2. การเข้าถึงบริการของตลาดทุนไทยเป็นไปในระดับต่ำและไม่ทั่วถึง และมีขั้นตอนที่เป็นอุปสรรค

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของตลาดทุนไทยคือ การเข้าถึงบริการของตลาดทุนไทยทั้งในด้านของผู้ลงทุนและผู้ระดมทุนยังอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ที่ผ่านมามีบริษัทที่เข้าจดทะเบียนเพิ่มในตลาดหลักทรัพย์ยังมีจำกัด โดยมูลค่าการระดมทุนในตลาดแรก (IPO) ของธุรกิจเพิ่มขึ้นน้อย โดยเฉพาะบริษัทขนาดกลางส่วนใหญ่ของประเทศไม่ให้ความสำคัญกับการระดมทุนผ่านตลาดทุนมากนัก อีกทั้งเมื่อมีการจดทะเบียนแล้ว การออกหุ้นเพิ่มทุนเพื่อระดมทุน (secondary listing) ยังมีกระบวนการที่ยืดหยุ่นน้อยและมีขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดความล่าช้าไม่สามารถระดมทุนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ

นอกจากนี้ในด้านผู้ลงทุนเมื่อพิจารณาจากสัดส่วนผู้ลงทุนต่อประชากรแล้ว พบว่าประชากรไทยยังมีการออมเงินผ่านตลาดทุนในสัดส่วนที่น้อย โดยสัดส่วนผู้ลงทุนไทยต่อจำนวนประชากรไทยมีเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้น ในขณะที่ประเทศฮ่องกงและสิงคโปร์ ประชากรในประเทศให้ความสนใจในตลาดทุนมากถึงร้อยละ 30 ของประชากรในประเทศ นอกจากนี้ประชากรส่วนใหญ่ของไทยยังไม่สามารถเข้าถึงรูปแบบของการออมระยะยาวในจำนวนที่มากพอ โดยเฉพาะการวางแผนการออมเพื่อการเกษียณอายุ ดังนั้น การพัฒนาตลาดทุนจึงต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มระดับการเข้าถึงตลาดทุนของประชาชน ซึ่งนอกจากจะเป็นการให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงแล้ว จะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของตลาดทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการวางรากฐานความแข็งแกร่งให้ตลาดทุนไทยต่อไป

LIART

3.ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนไทยขาดความหลากหลาย

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนไทยยังมีน้อย ถือเป็นอุปสรรคอย่างมากทั้งในแง่ของการตอบสนองความต้องการที่มีความซับซ้อนมากขึ้น การเพิ่มทางเลือกของการลงทุนและกระจายความเสี่ยงในการลงทุนให้มีความเหมาะสมสูงสุดตามความต้องการของผู้ลงทุน ความหลากหลายที่มีย่น้อยนี้ถือเป็นการจำกัดทางเลือกของนักลงทุนและผู้ระดมทุน อีกทั้งไม่สามารถจูงใจให้เกิดการเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินของตลาดทุนไทยไว้ในส่วนผสมของการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติได้

ตารางที่ 2.2 : ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเงินของตลาดทุนในประเทศต่างๆ

	USA	Japan	Hong Kong	Korea	Taiwan	Singapore	Malaysia	Thailand
Equity Products								
Equity	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
REITs	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Warrants	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Foreign Equity	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Rights	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ETF	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Depository Receipts	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Derivatives Products								
Index Futures	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Index Options	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Single Stock Futures	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Commodity Futures	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Currency Futures	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Currency Options	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Interest Rate Futures	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Interest Rate Options	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Bond Products	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ที่มา: Bloomberg

LIIRT

4. ตลาดตราสารหนี้ไทยยังมีสัดส่วนจากภาคเอกชนในระดับต่ำและมีพัฒนาการที่ล่าช้า

ปัจจุบันตลาดตราสารหนี้ของไทยเริ่มทวีความสำคัญ และเป็นแหล่งระดมทุนที่สำคัญของภาครัฐแหล่งหนึ่ง มาโดยตลอดในระยะหลัง ในขณะที่การระดมทุนด้านตราสารหนี้จากภาคเอกชนยังมีอยู่ในระดับต่ำ พบว่าสัดส่วนมูลค่าตราสารหนี้คงค้างภาคเอกชนมีต่ำ เพียงร้อยละ 22 ของมูลค่าตราสารหนี้คงค้างทั้งหมด และมีผลิตภัณฑ์ที่ไม่หลากหลาย ขณะเดียวกันผู้ลงทุนไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้ระดับปานกลาง ไม่สามารถเข้าถึงการลงทุนในตราสารหนี้ได้โดยตรง โดยสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการขายตราสารหนี้ให้ผู้ลงทุนรายย่อยมีต้นทุนที่สูงกว่าการระดมทุนด้วยวงเงินขนาดใหญ่ผ่านนักลงทุนสถาบัน ดังนั้นการสร้างโอกาสและช่องทางให้ผู้ลงทุนสามารถลงทุนในตราสารหนี้ ตลอดจนการเพิ่มผลิตภัณฑ์ตราสารหนี้ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นจึงเป็นอีกประเด็นสำคัญที่ควรส่งเสริมและผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้านการติดตามดูแล

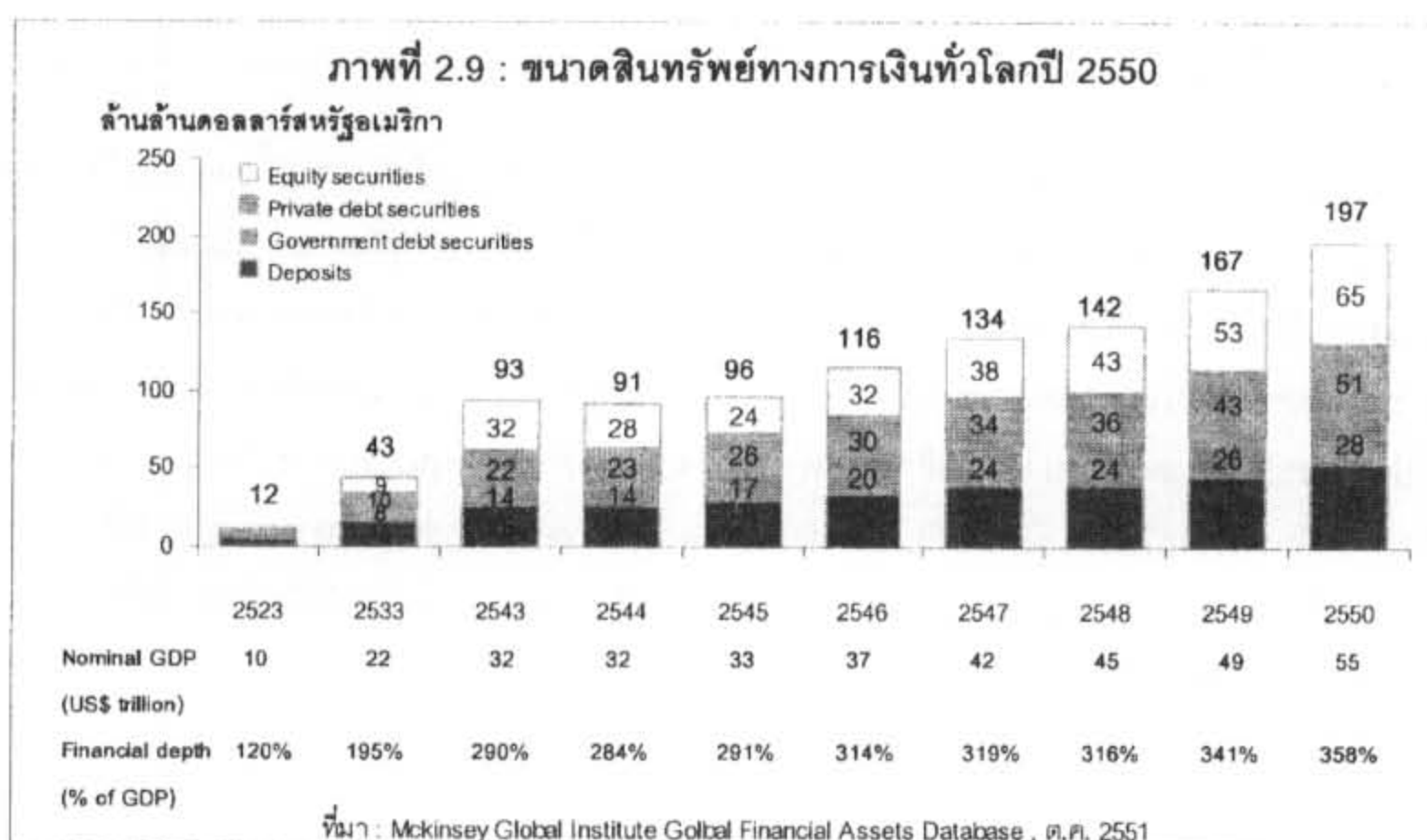
1. การบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบันต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอนและใช้เวลานาน

จากการที่ปัจจุบันการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์ถือเป็นความผิดทางอาญา ซึ่งในการพิสูจน์ความผิดหรือการบังคับบทลงโทษทางกฎหมายจะต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอนและใช้เวลานาน โดยผู้ที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล คือ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) มีอำนาจในวงจำกัด การปรับปรุงข้อกฎหมายที่เป็นอุปสรรคจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้การกำกับดูแลตลาดทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใสงยิ่งขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาตลาดทุนไทยสามารถตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้ดี และมีความแข็งแกร่งเพียงพอที่จะรองรับกระแสการแข่งขันจากการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุนทั่วโลก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ประกอบสำคัญของตลาดทุน รวมถึงการลดหรือขจัดอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนเป้าหมายการเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดทุนไทยในด้านต่างๆ ข้างต้น

2. ความสำคัญของการพัฒนาตลาดทุนและการจัดทำแผนพัฒนาตลาดทุนไทย

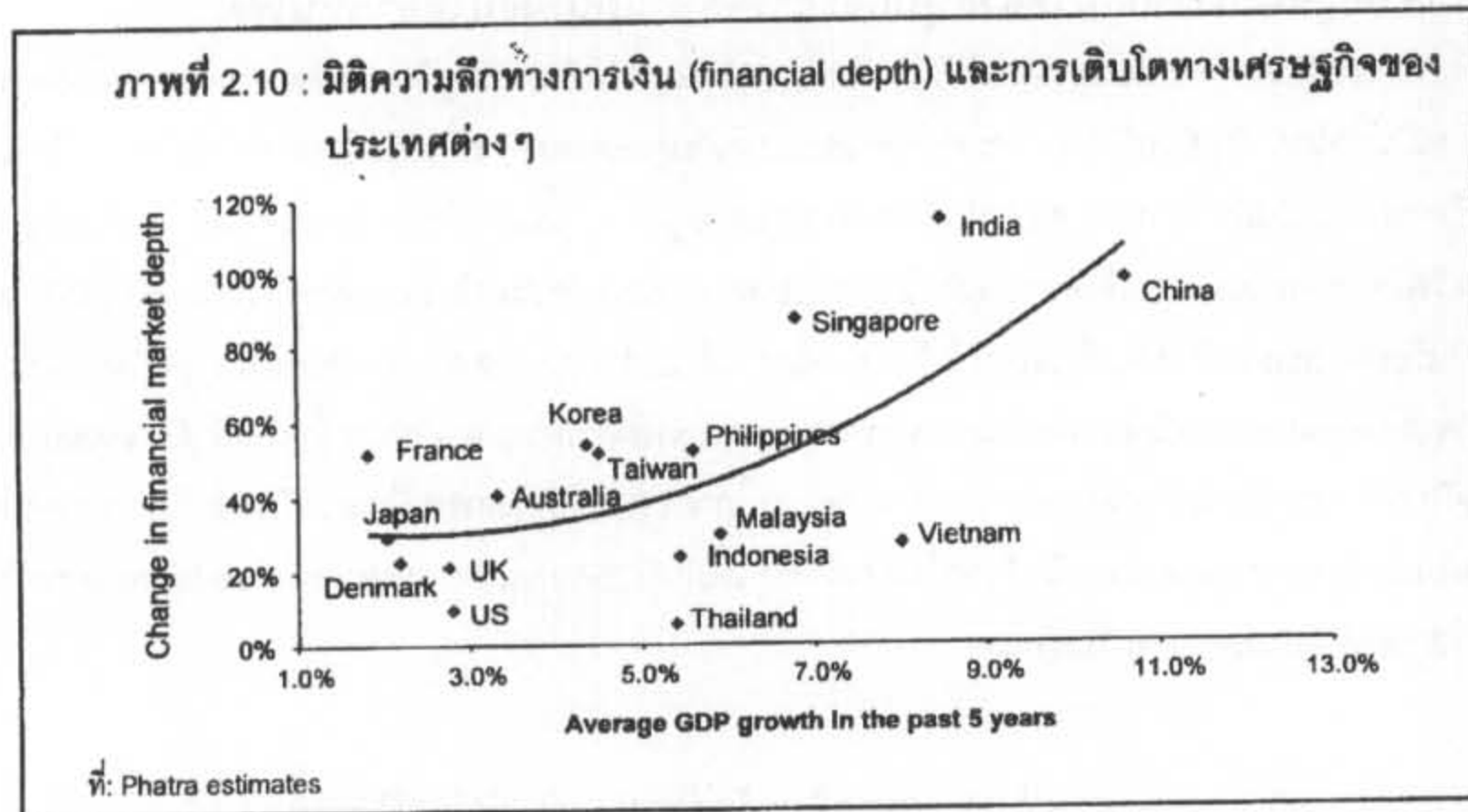
จากการที่ตลาดการเงินของโลกได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจแบบตลาด (market economy) และกลายเป็นกลไกสำคัญอันหนึ่งในการระดม จัดสรร และกำกับดูแลทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้นเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากการเจริญเติบโตของสินทรัพย์ทางการเงินทั่วโลกมีอัตราการเติบโตจากร้อยละ 119 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของโลก (World GDP) ในปี 2523 เป็นร้อยละ 358 ในปี 2550 ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงนัยสำคัญของตลาดการเงินของโลกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (financial depth) โดยเฉพาะในส่วนของตลาดทุนพบว่าเริ่มทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ โดยขนาดของสินทรัพย์ในตลาดทุน ซึ่งรวมถึงตลาดตราสารทุน ตราสารหนี้ภาครัฐและภาคเอกชน มีขนาดที่ใหญ่กว่าขนาดของตลาดเงินหรือเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์มากขึ้นเป็นลำดับ โดยในปี 2550 ขนาดของตลาดทุนทั่วโลกมีขนาดรวมกันสูงถึงร้อยละ 73 ของสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมด

นอกจากนี้ ยังพบว่าพัฒนาการทางการเงินของประเทศใดประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ประเทศที่มีพัฒนาการของระบบการเงินสูงมักจะมีระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงด้วยเช่นกัน เนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องมีระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่ดีมารองรับควบคู่กันไป เช่น ในกรณีของประเทศจีนและอินเดียที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง พร้อมกับมีระดับการพัฒนาตลาดทุนที่เติบโตอย่างก้าวกระโดด ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการย้ำให้เห็นว่าหากประเทศใดที่ต้องการพัฒนาประเทศให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีตลาดโลก แต่ละเลยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาตลาดทุนแล้ว เศรษฐกิจของประเทศจะก้าวต่อไปได้อย่างยากลำบาก เนื่องจากตลาดทุนที่มีความล้าหลังและไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอ ย่อมจะไม่สามารถทำหน้าที่ของการระดม จัดสรร และติดตามดูแลการใช้ทรัพยากรในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ มีผลเสียต่อเนื่องถึงความเป็นอยู่ สวัสดิภาพ และความมั่งคั่งของประชาชนในประเทศในที่สุด

LIART

ด้วยเหตุนี้ วิกฤติทางการเงินที่เกิดขึ้นในปี 2540 ได้กลายเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดจุดเปลี่ยนสำคัญคือ การตระหนักถึงความสำคัญของตลาดทุนไทยในการเข้ามาโอบอุ้มเศรษฐกิจในยามวิกฤติ จากการที่ตลาดทุนได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของการเป็นทางเลือกสำหรับช่องทางระดมทุนที่สำคัญอีกทางเลือกหนึ่ง โดยที่ผ่านมตลาดทุนได้เข้ามาช่วยให้หลายกิจการทั้งภาคธนาคารและภาคเอกชนอื่นๆ รอดพ้นวิกฤติเศรษฐกิจมาได้ด้วยดี และเพื่อให้ตลาดทุนไทยสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จนเป็นอีกหนึ่งเสาหลักที่จะสามารถสนับสนุนระบบการเงินของประเทศอย่างสมดุลและแข็งแกร่ง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันการพัฒนตลาดทุนไทยสู่การเป็นวาระแห่งชาติที่ทั้งภาครัฐบาลและทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องประสานความร่วมมือเพื่อผลักดันให้การพัฒนตลาดทุนไปในทิศทางเดียวกัน เช่นเดียวกับการบริหารจัดการภาคเศรษฐกิจอื่นๆ และภาคสังคมของประเทศ

3. วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาตลาดทุนไทย

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาและสถานะของตลาดทุนไทยในปัจจุบัน ตลอดจนทิศทางและความต้องการของประเทศที่จะมุ่งไปสู่ในอนาคต คณะกรรมการฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (vision) และพันธกิจ (mission) ของการพัฒนาตลาดทุนไทยสำหรับช่วงระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า (2552-2556) ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ตลาดทุนไทยเป็นกลไกหลักในการรวบรวม จัดสรร และติดตามดูแลการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ”

LIART

ภายใต้วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาตลาดทุนไทยข้างต้นคณะกรรมการฯ ได้กำหนดพันธกิจ (mission) หรือ เป้าหมายเพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดแผนพัฒนาตลาดทุนไทยที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ จำนวน 6 พันธกิจ คือ

1. ให้ผู้ลงทุนและผู้ระดมทุนสามารถเข้าถึงตลาดได้โดยง่ายและทั่วถึง
2. พัฒนาคุณภาพและความหลากหลายของสินค้าและบริการ
3. ลดต้นทุนทางการเงิน (cost of fund) และต้นทุนการทำธุรกรรม (intermediary and transaction cost) ให้ธุรกิจไทยสามารถแข่งขันได้
4. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านกฎหมาย ระเบียบ บัญชี ภาษี ข้อมูล เทคโนโลยีและการกำกับดูแล
5. ให้ผู้ลงทุนมีความรู้และได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม
6. ส่งเสริมการแข่งขันในตลาดทุนไทย และความเชื่อมโยงกับตลาดทุนโลก

ในแผนพัฒนาตลาดทุนไทยประกอบด้วยมาตรการเพื่อการปฏิรูปตลาดทุนไทยที่จะมีผลกว้างไกลต่อการพัฒนาตลาดทุนไทยและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญประกอบด้วย 8 มาตรการสำคัญคือ

มาตรการที่ 1: การยกเลิกการผูกขาดและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) เนื่องจากการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และธุรกิจตลาดหลักทรัพย์รูปแบบใหม่ๆ ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของตลาดหลักทรัพย์ไทย และทำให้ตลาดหลักทรัพย์ไทยมีแนวโน้มที่จะถูกลดความสำคัญลง ดังนั้นเพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์สามารถตอบสนองต่อสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องปรับโครงสร้างการบริหารจัดการของ ตลท. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน โดยการปฏิรูป ตลท. เป็นบริษัทมหาชนจำกัด แยกงานด้านธุรกิจตลาดหลักทรัพย์และงานด้านการพัฒนาตลาดทุนออกจากกันและจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน (Capital Market Development Fund : CMDF) ขึ้นเป็นหน่วยงานเพื่อดูแลการพัฒนาตลาดทุนในด้านต่างๆ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันโดยยกเลิกการผูกขาดการประกอบกิจการตลาดหลักทรัพย์ เปิดสิทธิการซื้อขายให้แก่ผู้ร่วมตลาดที่ไม่ใช่สมาชิก (open access) และเปิดโอกาสให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนนอกตลาดได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยเพิ่มสภาพคล่องและเป็นการขยายฐานการลงทุนให้มีความเชื่อมโยงกับตลาดโลกเพื่อลดข้อจำกัดต่อการเติบโตของตลาดทุนไทยในอนาคต

มาตรการที่ 2: การเปิดเสรีและการเพิ่มประสิทธิภาพของสถาบันตัวกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสการเปิดเสรีระบบการเงินและเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ตลาดทุนไทยสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงกำหนดมาตรการให้มีการเปิดเสรีใบอนุญาตหลักทรัพย์และเปิดเสรีค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ (commission) เพื่อลดข้อจำกัดด้านจำนวนใบอนุญาตให้หมดไป ส่งผลให้ปริมาณผู้ประกอบการธุรกิจหลักทรัพย์มีจำนวนที่เหมาะสมสอดคล้องกับกลไกตลาด ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้บริษัทหลักทรัพย์ (บล.) มีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดโดยการพัฒนาศักยภาพและนวัตกรรมใหม่ๆ หรือร่วมมือกับ strategic partner ทั้งในและต่างประเทศ หรือการควบรวมกิจการกัน ส่งผลให้ต้นทุนในการบริหารเงินออมและการระดมทุนต่ำลง และในระยะยาวจะช่วยให้ปริมาณการซื้อขายเพิ่มมากขึ้น

มาตรการที่ 3: การปฏิรูปกฎหมายสำหรับการพัฒนาตลาดทุน ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนที่อยู่ในขั้นตอนการเสนอร่างสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ... ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ... และร่างแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ... ที่ควรได้รับการผลักดันอย่างต่อเนื่องจากรัฐบาล และคณะกรรมการฯ เห็นสมควรให้มีการปฏิรูปกฎหมายเพิ่มเติม ได้แก่ 1) การเสนอกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการควบรวมกิจการที่ปัจจุบันมีข้อจำกัดหลายประการ ใช้เวลานาน และมีขั้นตอนยุ่งยาก 2) การกำหนดมาตรการบังคับทางกฎหมายที่เป็นมาตรการทางเลือกอื่นนอกจากมาตรการทางอาญา เช่น มาตรการลงโทษทางแพ่ง และมาตรการบังคับทางปกครอง เป็นต้น และ 3) การผลักดันร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่....) ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีแบบกลุ่ม (class action) เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มาตรการที่ 4: การปรับปรุงระบบภาษีสำหรับการพัฒนาตลาดทุน เพื่อขจัดอุปสรรคทางภาษีต่อการทำธุรกรรมในตลาดทุนไทย ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีให้มีความเป็นกลาง รวมทั้งการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกรรมที่รัฐต้องการให้ความสนับสนุนเพื่อการพัฒนาตลาดทุนไทย โดยแนวทางการปรับปรุงกฎหมายภาษีจะครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ การปรับโครงสร้างและการควบรวมกิจการ การลงทุนในตราสารหนี้ การขจัดปัญหาการระงับภาษีซ้ำซ้อนกรณีเงินปันผลที่บริษัทจำกัดได้รับจากบริษัทฯ อื่น การให้สิทธิประโยชน์ที่เท่าเทียมระหว่างการลงทุนตรงและการลงทุนผ่านตัวกลาง การโอนย้ายเงินออมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนการออมภาคประชาชน การลงทุนในกรมธรรม์ประกันชีวิต ตราสารการเงินเพื่อระดมทุนตามหลักศาสนาอิสลาม การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย และธุรกิจเงินร่วมลงทุน

มาตรการที่ 5: การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงิน เนื่องจากตลาดทุนไทยยังมีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่ำ ทำให้ขาดความน่าสนใจในการลงทุนและไม่สามารถสนองต่อความต้องการลงทุนของผู้ลงทุนที่มีความหลากหลายได้ จึงมีแนวทางที่จะผลักดันให้เกิดผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ๆ ซึ่งจะส่งผลดีทั้งในด้านการเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และการเพิ่มพัฒนาการของตลาดทุนไทยที่มากขึ้นเป็นลำดับ ได้แก่ การจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure fund) เพื่อเพิ่มการเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนของภาคเอกชน ตลอดจนลดภาระของภาครัฐในด้านงบประมาณ การส่งเสริมการออกกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบบำนาญ การเปิดให้ซื้อขายตราสารอนุพันธ์ที่อ้างอิงอัตราดอกเบี้ย หรือพันธบัตรรัฐบาลเพื่อป้องกันความเสี่ยงให้แก่ผู้ลงทุน การระดมทุนที่สอดคล้องกับหลักศาสนาอิสลาม การส่งเสริมธุรกิจเงินร่วมลงทุน และการนำหุ้นที่กระทรวงการคลังถืออยู่กระจายในตลาด. เพิ่มขึ้น

มาตรการที่ 6: การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) โดยกระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ซึ่ง ครม. ในการประชุมเมื่อวันที่ 20 ต.ค. 52 ได้มีมติเห็นชอบร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว กอช. จะครอบคลุมแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศที่ยังไม่มีระบบการออมเพื่อการชราภาพอีกร้อยละ 70 ของผู้มีงานทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีการออมระยะยาวเพื่อการชราภาพที่เป็นระบบ สร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการชราจากภาครัฐ และเพื่อให้แรงงานนอกระบบสามารถมีรายได้หลังเกษียณอย่างน้อยในระดับพื้นฐาน ชรา โดย กอช. จะเป็นแหล่งเงินออมและเงินทุนที่สำคัญภายในประเทศอันจะส่งผลต่อเนื่อง.

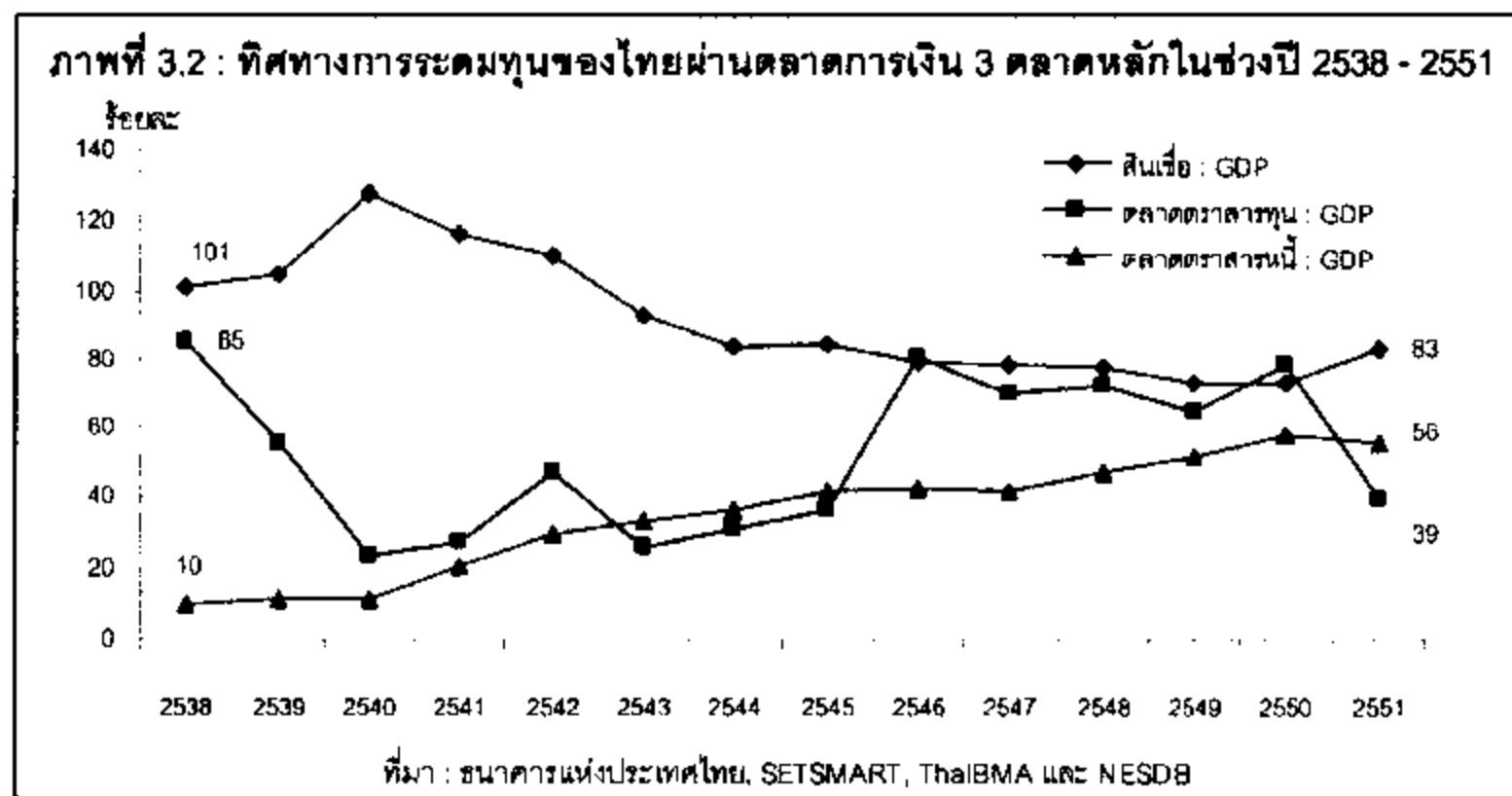
ในภาพรวม ช่วยลดความผันผวนจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งยังส่งผลทางอ้อมต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ๆ ตามความต้องการเงินทุนที่เพิ่มขึ้นด้วย

มาตรการที่ 7: การสร้างวัฒนธรรมการลงทุนผ่านการอบรมระยะยาวให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง เพื่อให้สมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีโอกาสเลือกแผนการลงทุนที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเองและเพื่อกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวที่จะแสวงหาความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของตลาดทุน จึงจำเป็นต้องผลักดันในเรื่องของ employee's choice ให้เกิดขึ้น โดยให้สามารถครอบคลุมทั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ที่จะต้องมีนโยบายการลงทุนมากกว่า 1 แบบ เพื่อให้สมาชิกสามารถเลือกนโยบายการลงทุนได้ตามต้องการ

มาตรการที่ 8: การพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาวิธีการบริหารเงินสดของรัฐบาล รวมถึงการศึกษาแนวทาง และยกช่างแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับเงินคงคลังเพื่อให้รัฐบาลสามารถออกตั๋วเงินคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำเงินคงคลังมาบริหารให้มีผลตอบแทนได้ โดยอาจนำไปฝากไว้ที่สถาบันการเงินอื่นนอกจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนของรัฐบาลได้ นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย จะเป็นแกนนำในการส่งเสริมการทำธุรกรรม private repo และ SBL (securities borrowing and lending) ที่จะช่วยให้ตลาดตราสารหนี้มีเครื่องมือในการบริหารสภาพคล่องที่มีประสิทธิภาพและมีความเสี่ยงต่ำ ส่งผลต่อการเพิ่มสภาพคล่องโดยรวมของตลาดให้สูงขึ้นอีกด้วย

การพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ

ในช่วงก่อนวิกฤติทางการเงินปี 2540 ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระดมทุนจากสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์และการออกตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นหลัก ส่งผลให้การระดมทุนจากทั้ง 2 แหล่งมีมูลค่าสูง โดยในปี 2538 สัดส่วนของสินเชื่อคงค้างจากระบบธนาคารพาณิชย์ และมูลค่าตลาดของตราสารทุนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของประเทศ (GDP) ดังแสดงในภาพที่ 3.2 คิดเป็นร้อยละ 100 และร้อยละ 85 ตามลำดับ ในขณะที่ตลาดตราสารหนี้ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการระดมทุนในตลาดการเงินกลับพบว่ายังมีบทบาทจำกัด โดยยังคงเป็นตลาดที่มีขนาดเล็ก มูลค่าคงค้างของตราสารหนี้ในช่วงเวลาดังกล่าวมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 10 ของ GDP เท่านั้น เนื่องจากที่ผ่านมาความต้องการระดมทุนด้วยตราสารหนี้จะเกิดโดยภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดด้านจำนวนและประเภทของตราสารที่ไม่มีความหลากหลาย ทำให้ไม่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินให้แข็งแกร่งและครอบคลุมอย่างทั่วถึง รัฐบาลจึงจำเป็นต้องเพิ่มบทบาทของตลาดตราสารหนี้ให้เป็นอีกหนึ่งช่องทางเลือกทางการเงินที่สำคัญที่มีประสิทธิภาพของประเทศ เพราะเมื่อประเทศไทยสามารถสร้างเสถียรภาพและความสมดุลของตลาดการเงินได้อย่างทั่วถึงทั้ง 3 ตลาด ได้แก่ ตลาดเงิน ตลาดตราสารทุน และตลาดตราสารหนี้ แล้ว ย่อมจะส่งผลให้ประเทศไทยมีแหล่งระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ สามารถเป็นช่องทางการระดมทุนและการลงทุนของทุกภาคส่วนเศรษฐกิจที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นับจากปี 2540 เป็นต้นมา การระดมทุนผ่านตราสารหนี้ภาครัฐมีบทบาทเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ส่งผลให้ตลาดตราสารหนี้เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย ณ สิ้นปี 2551 มูลค่าคงค้างของตราสารหนี้ได้เพิ่มขึ้นเป็น 5.2 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 56 ของ GDP ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินการต่างๆ ของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเร่งพัฒนาตลาดตราสารหนี้ โดยเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ด้านตราสารหนี้ ตลอดจนจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่างๆ เพื่อให้ตลาดตราสารหนี้ของไทยมีมาตรฐาน และสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนยิ่งขึ้น เช่น

1. การสร้าง Benchmark Bond และการปรับเปลี่ยนแนวทางการออกพันธบัตรรัฐบาลด้วยการขยายวงเงินรวมและวงเงินประมูล รวมถึงการลดความถี่ในการประมูลเพื่อส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันด้านราคาในตลาดแรก รวมถึงการส่งเสริมสภาพคล่องในตลาดรอง

LIART

2. การออกพันธบัตรรัฐบาลรุ่นอายุ 30 ปี เพื่อตอบสนองและขยายฐานนักลงทุนระยะยาว อีกทั้งเป็นการเพิ่มอายุเฉลี่ยของหนี้รัฐบาล

3. การจัดตั้งกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (บัญชีปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ) เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ที่มีขนาดใหญ่และเพื่อสร้างหลักประกันแก่ผู้ร่วมตลาดว่าจะมีการออกพันธบัตรรัฐบาลอย่างสม่ำเสมอแม้ว่าจะไม่มีการขาดดุลงบประมาณ

4. การสร้างเครือข่ายกับผู้ร่วมตลาดตราสารหนี้ ผ่านการจัดการประชุม PDMO's Market Dialogue เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับทราบความต้องการของตลาด เป็นต้น

ตารางที่ 3.4 : ดัชนีวัดสภาพคล่องของพันธบัตร benchmark bond ระหว่างปีงบประมาณ 2551 – 2552

	ปีงบประมาณ 2550		ปีงบประมาณ 2551		ปีงบประมาณ 2552 (ณ สิ้นไตรมาส 3)	
	LB145B (อายุ 7 ปี)	LB175A (อายุ 10 ปี)	LB133A (อายุ 5 ปี)	LB183H (อายุ 10 ปี)	LB145B (อายุ 5 ปี)	LB183B (อายุ 10 ปี)
ดัชนีชี้วัดในตลาดแรก						
bid coverage ratio	2.1	1.6	2.2	1.7	2	1.6
วงเงินประมูลแต่ละครั้ง (ล้านบาท)	5,000-6,000	5,000-6,000	10,000-15,000	5,000-10,000	10,000-15,000	10,000-12,000
วงเงินรวม (ล้านบาท)	46,655	43,830	99,000	52,632	110,035*	86,632
ดัชนีชี้วัดสภาพคล่องในตลาดรอง						
ลำดับความนิยมในตลาดรอง **	5	7	1	2	1	2
turnover ratio (เท่า)	1.7	1.5	3.1	2.5	2	2
สัดส่วนการซื้อขายพันธบัตรในตลาดรอง	6.9%	5.7%	27.3%	11.8%	20.3%	16.1%
ปริมาณซื้อขายในตลาดรอง (ล้านบาท)	81,190	66,173	305,194	131,790	216,788	171,925

หมายเหตุ : * รวมการประมูลในไตรมาสที่ 4 อีก 1 ครั้ง วงเงิน 11,000 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้ยอดคงค้างของ LB145B ณ สิ้นปีงบประมาณ 2552 เท่ากับ 121,035 ล้านบาท

** วัดจากปริมาณการซื้อขายในตลาดรอง

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

จากมาตรการต่างๆ ข้างต้นทำให้พันธบัตรภาครัฐได้รับความสนใจจากผู้ลงทุนมากขึ้น เห็นได้จากตารางที่ 3.4 ว่าพันธบัตร Benchmark Bond รุ่นอายุ 5 และ 10 ปี ที่สร้างขึ้นใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ 2552 มีลำดับความนิยมในตลาดรอง ซึ่งวัดจากปริมาณการซื้อขายมากเป็นอันดับต้นๆ อย่างไรก็ตาม ในปี 2552 ทั่วโลกได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกา ทำให้รัฐบาลได้วางแผนการกระตุ้นเศรษฐกิจ (stimulus package 2) วงเงิน 800,000 ล้านบาท (ปี 2552 - 2555) ซึ่งเมื่อรวมกับการกู้เงินเพื่อการขาดดุลงบประมาณ และปรับโครงสร้างหนี้เฉลี่ยปีละ 500,000 ล้านบาท ในอีก 5 ปีข้างหน้า จะทำให้ความต้องการระดมทุนของรัฐบาลในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 – 2556 สูงถึงกว่าปีละ 700,000 ล้านบาท ดังนั้น เพื่อให้การระดมทุนของรัฐบาลเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการยกระดับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้ต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความมาตรการที่จะพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาด้านการบริหารเงินสดของรัฐบาล ซึ่งเป็นอีกมิติหนึ่งของการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ที่ยั่งยืน เพิ่มเติมจากการขยายฐานนักลงทุนและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ดังนี้

LIART

มาตรการที่จะดำเนินการ

1. การบริหารดุลเงินสดจากการศึกษาระดับเงินคงคลังขั้นต่ำที่เหมาะสม

ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ตลาดตราสารหนี้พัฒนาได้อย่างรวดเร็วใน 2 ปีที่ผ่านมา คือ การกำหนดตารางการออกพันธบัตรได้ค่อนข้างแม่นยำ โปร่งใส และมีการประกาศล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร ซึ่งส่งผลให้นักลงทุนสามารถวางแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับตารางประมูลได้อย่างเหมาะสม และเพื่อให้การวางแผนการระดมทุนของรัฐบาลเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัฐบาลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการประมาณการกระแสเงินสดและเงินคงคลังขั้นต่ำ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้แผนการระดมทุนของรัฐบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การบริหารต้นทุนของเงินคงคลัง

เพื่อให้รัฐบาลสามารถออกตั๋วเงินคลังหรือพันธบัตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำเงินคงคลังมาบริหารให้มีผลตอบแทนได้ โดยอาจนำไปฝากไว้ที่สถาบันการเงินนอกจากที่ ธปท. เป็นต้น ดังนั้น การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเงินคงคลังจะช่วยลดภาระด้านต้นทุนของรัฐบาล โดยเฉพาะในช่วงที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องดำรงเงินคงคลังไว้ในระดับสูง เพื่อรองรับความผันผวนของดุลเงินสด และช่วงเบิกจ่ายเหลือมปี เป็นต้น

3. พัฒนา private repo และธุรกรรม Securities Borrowing and Lending (SBL)

แนวทางหนึ่งเพื่อให้พันธบัตรมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการทำธุรกรรม private repo และ SBL โดย ธปท. จะเป็นแกนนำในการส่งเสริมให้มีการทำธุรกรรมกู้ยืมพันธบัตร (ในรูปธุรกรรม SBL) จากนักลงทุนสถาบันที่ลงทุนในพันธบัตรจำนวนมาก แต่มีการซื้อขายน้อย เช่น กองทุนต่างๆ และบริษัทประกันชีวิต เป็นต้น เพื่อนำพันธบัตรเหล่านั้นมาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการดำเนินนโยบายการเงิน โดยการทำธุรกรรม bilateral repo กับสถาบันที่เป็น primary dealers (PDs) ของ ธปท. เพื่อให้ PDs สามารถนำพันธบัตรที่ได้รับไปทำธุรกรรมต่อได้ โดยอาจเป็นนำไปซื้อขายหรือนำไปทำ private repo ได้ และในอนาคตจะทำการขยายฐานผู้ทำธุรกรรม private repo ให้ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินที่มีชื่อธนาคารพาณิชย์ (non-bank) บริษัทเอกชน และนักลงทุนต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการทำธุรกรรมในตลาดรองมากขึ้น เป็นการเพิ่มสภาพคล่องและทำให้ตลาด private repo มีความเคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. การประมาณการกระแสเงินสดที่มีความแม่นยำ จะทำให้รัฐบาลสามารถประมาณการเงินคงคลังขั้นต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้รัฐบาลออกตั๋วเงินคลังได้ในปริมาณที่เหมาะสมและเป็นระบบ และทำให้นักลงทุนสามารถวางแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับตารางประมูลได้

2. การที่กระทรวงการคลังสามารถนำเงินคงคลังที่ฝากไว้ที่ ธปท. มาบริหารให้มีผลตอบแทนได้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อรัฐบาล ธปท. และผู้ร่วมตลาด โดยแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

2.1 ลดต้นทุนการบริหารจัดการตั๋วเงินคลังของรัฐบาล การที่กระทรวงการคลังได้รับผลตอบแทนจากการนำเงินคงคลังที่ต้องดำรงไว้ขั้นต่ำในบัญชีไปฝากไว้ที่ธนาคารพาณิชย์ จะทำให้ต้นทุนในการบริหารจัดการตั๋วเงินคลังลดลง

2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสภาพคล่องของ ธปท. เนื่องจากการย้ายเงินคงคลังบางส่วนไปฝากไว้กับสถาบันการเงินนอก ธปท. จะทำให้การบริหารสภาพคล่องในระบบการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการที่จำนวนการดูดซับและปล่อยสภาพคล่องสุทธิเข้าออกจากระบบการเงินมีความแม่นยำมากขึ้น

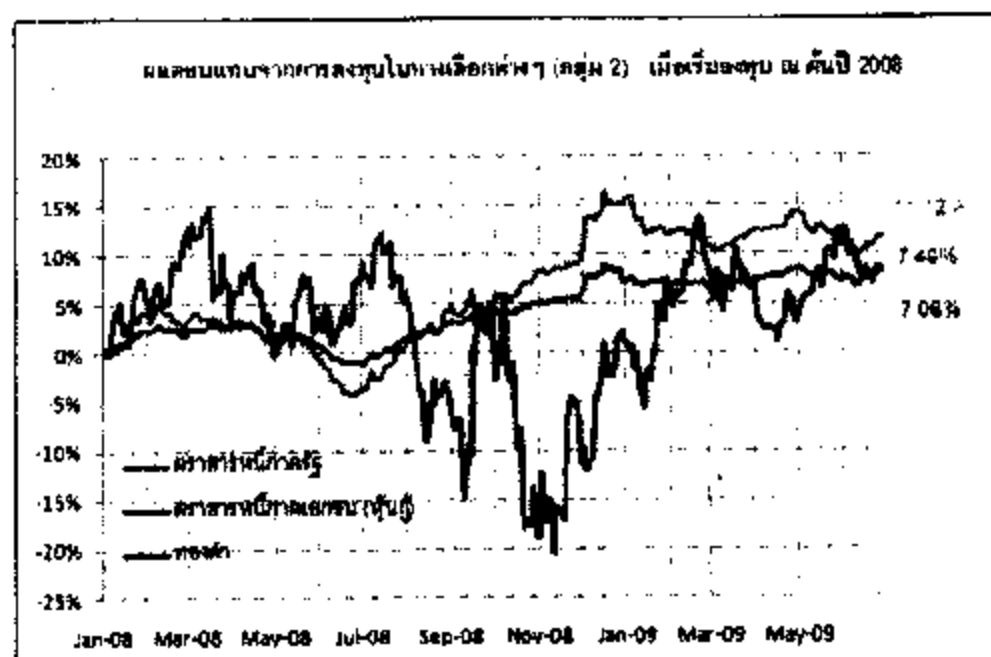
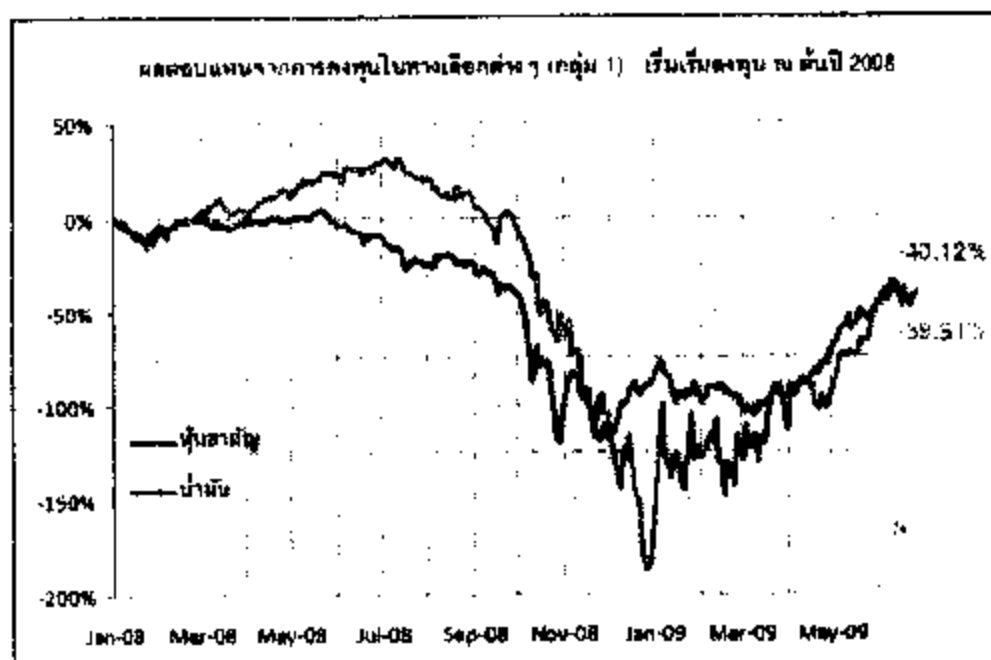
2.3 การสร้างความมั่นใจในฐานะเงินคงคลังของรัฐบาล การที่รัฐบาลทราบถึงระดับเงินคงคลังที่เหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี แต่ในภาวะเศรษฐกิจผันผวนหรือรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วนแล้วจะส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการที่ต้องดำรงเงินคงคลังไว้ในระดับที่ต่ำสุดเสมอ อย่างไรก็ตาม หากรัฐบาลสามารถนำเงินคงคลังมาบริหารเพื่อให้เกิดผลตอบแทนได้แล้ว จะช่วยลดแรงกดดันของรัฐบาลในการที่ต้องดำรงเงินคงคลังขั้นต้นนี้ได้

3. การพัฒนา private repo และธุรกรรม SBL จะช่วยให้ตลาดตราสารหนี้มีเครื่องมือในการบริหารสภาพคล่องในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพและความเสี่ยงต่ำ ส่งผลให้ผู้ร่วมตลาดสามารถทำธุรกรรมซื้อขายตราสารหนี้ได้คล่องตัวและมีช่องทางในการเพิ่มอัตราผลตอบแทนได้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สภาพคล่องโดยรวมในตลาดรองสูงขึ้น และส่งผลดีทั้งต่อด้านทุนการระดมทุนของรัฐบาลและการพัฒนาตลาดรองตราสารหนี้โดยรวมด้วย

บทความเรื่อง ตราสารหนี้ อีกทางเลือกเพื่อการลงทุนในยุคปัจจุบัน

โดย สุชาติ ธนฐิติพันธ์

จากเหตุการณ์วิกฤติการณ์ทางการเงินที่เริ่มต้นขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงเกือบ 2 ปีที่ผ่านมา จนในที่สุดแล้วได้กลายมาเป็นปัญหาลุกลามใหญ่โตจนเกิดเป็นวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อไปสู่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก และแน่นอนครับ เหตุการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อตรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อการลงทุนทั้งในตลาดเงิน และตลาดทุนของประเทศไทยเราเองด้วย เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เราจะเริ่มต้นด้วยการสมมุติให้นักลงทุนได้เริ่มลงทุนในช่วงต้นปี 2008 (ช่วงที่เริ่มเกิดวิกฤติการณ์ทางการเงิน) และถือครองตราสารต่างๆ เหล่านั้นไว้จนถึงปัจจุบัน ภายใต้สมมุติฐานของการลงทุนในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ เราสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่ลงทุนในหุ้นสามัญซึ่งจดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะขาดทุนจากการลงทุนประมาณ -40% ในขณะที่การลงทุนในสินค้าโภคภัณฑ์ประเภทน้ำมัน ก็ให้ผลขาดทุนประมาณ -39% ครับ

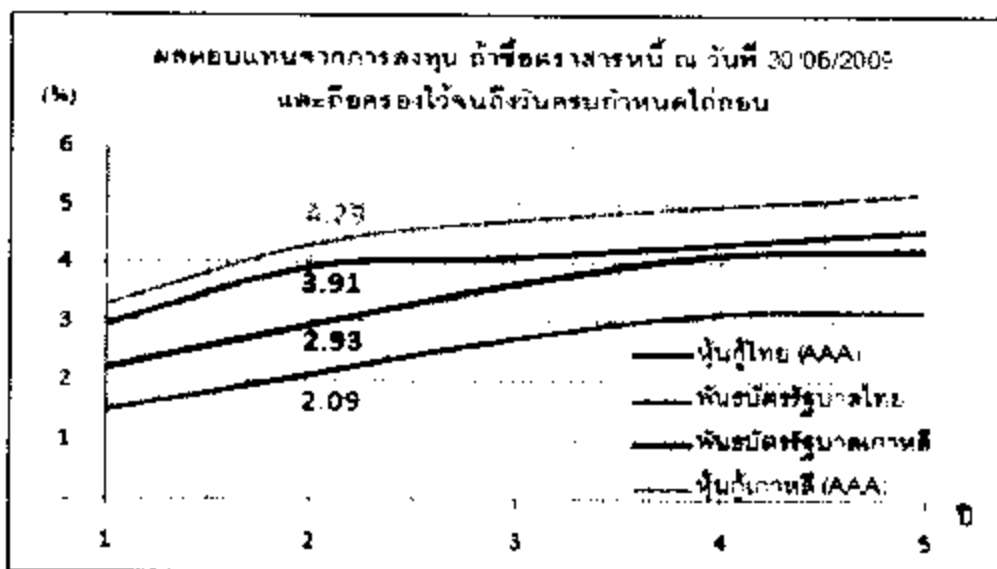
แต่นั้นไม่ได้หมายความว่า การลงทุนทุกๆ ประเภทจะให้แต่ผลตอบแทนที่ติดลบครับ เพราะความเป็นจริงแล้วยังมีการลงทุนในตราสารบางประเภทที่ให้ผลตอบแทนเป็นบวกอยู่ และที่สำคัญผลตอบแทนที่ได้นั้นยังอยู่ในระดับที่สูงกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์อีกด้วย (ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาอยู่ที่ประมาณ 0.5% - 1%) ยกตัวอย่างเช่น การลงทุนในทองคำ ให้ผลตอบแทนประมาณ 7% แต่อย่างไรก็ตาม การลงทุนซื้อขายทองคำนั้นยังเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ และไกลตัวนักลงทุนรายย่อยแบบเราๆ ท่านๆ อยู่พอสมควรครับ ในขณะที่การลงทุนที่มีลักษณะค่อนข้างง่ายและไม่ยุ่งยากซับซ้อนจนเกินไป เช่นการลงทุนในหุ้นกู้เอกชนนั้น ให้ผลตอบแทนอยู่ที่ประมาณ 7.5% และการลงทุนในตราสารหนี้ภาครัฐหรือพันธบัตรรัฐบาลนั้น สามารถให้ผลตอบแทนสูงถึง 11% เลยทีเดียวครับ ดังนั้นสำหรับนักลงทุนที่กำลังมองหาช่องทางเพิ่มเติมเพื่อให้การลงทุนของตนเองมีความหลากหลายมากขึ้น รวมไปถึงนักลงทุนที่เพิ่งจะเริ่มลงทุนในสภาพเศรษฐกิจยุคปัจจุบันแล้ว ตราสารหนี้ก็ถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจไม่น้อยครับ

The information and opinions in this report are those of Thai Bond Dealing Centre research activity. Thai BDC does not make any representation or warranty, express or implied, as to the fairness, accuracy, or completeness. While all reasonable care has no representation as to its accuracy or completeness and it should not be relied upon as such. Thai BDC accepts no liability whatsoever for any loss arising from use of this report or its contents. This report is being supplied solely for informational purposes and may not be reproduced, distributed or published by recipient for any purpose.

ความเสี่ยงหลัก ของการลงทุนในตราสารหนี้

โดยทั่วไปแล้ว เราอาจจะแบ่งตราสารหนี้ด้วยวิธีการง่ายๆ ออกเป็น 2 ประเภทคือ ตราสารหนี้ที่ออกโดยภาครัฐ และตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน ซึ่งความแตกต่างหลักๆ ของตราสารทั้ง 2 ประเภทนี้อยู่ที่เรื่องของความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนอาจจะไม่ได้รับเงินคืนต้น หรือ ไม่ได้รับชำระดอกเบี้ยจากผู้ออกตราสาร (Default Risk) นั่นเอง โดยเราจะถือว่าตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล ยกตัวอย่างเช่น พันธบัตรรัฐบาล (Government Bond) หรือพันธบัตรออมทรัพย์ (Saving Bond) เป็นตราสารที่ไม่มีความเสี่ยงในเรื่องความน่าเชื่อถือของผู้ออก (Credit Risk) ดังนั้นจึงไม่มีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยครบ แต่สำหรับตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชนนั้น จะถือว่ามีความเสี่ยงเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร บางบริษัทอาจจะมีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับที่ดีมาก ในขณะที่บางบริษัทอาจจะมีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับต่ำ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็จะส่งผลทำให้นักลงทุนที่ลงทุนในตราสารประเภทนี้ จำเป็นจะต้องแบกรับความเสี่ยงที่อาจจะไม่ได้รับชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเอาไว้ด้วย ซึ่งความเสี่ยงที่ว่านี้จะมากหรือน้อย เราสามารถพิจารณาได้จากข้อมูลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ที่จัดทำและเผยแพร่โดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือครับ (สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือของไทย ได้แก่ TRIS และ FITCH)

หุ้นกู้เอกชน : ความเสี่ยงที่สูงกว่า แต่กับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ถึงแม้ว่าการลงทุนในหุ้นกู้ หรือตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชนนั้น จะมีความเสี่ยงที่สูงกว่าการลงทุนในตราสารหนี้ภาครัฐ แต่ผลตอบแทนที่เราจะได้รับจากการลงทุนในหุ้นกู้เอกชน ก็มักจะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่เราต้องแบกรับเพิ่มขึ้นนั่นเองครับ จากข้อมูลล่าสุด ถ้าเราสมมุติให้นักลงทุน ซื้อตราสารหนี้อายุ 2 ปี ณ วันที่ 30/06/2009 และถือครองตราสารตัวนี้ๆ ไว้จนกระทั่งถึงวันครบกำหนดได้ก่อน เราสามารถสรุปได้ว่า

การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลไทย จะให้ผลตอบแทนอยู่ที่ประมาณ 2.09% ต่อปี ในขณะที่การลงทุนในหุ้นกู้ของไทยที่มีความน่าเชื่อถืออยู่ที่ระดับ AAA จะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า นั่นคือประมาณ 2.93% ต่อปีครับ และในช่วงระยะเวลาประมาณ 1 ปีที่ผ่านมา ที่เรามักจะได้ยินข่าวคราวเกี่ยวกับการเข้าไปลงทุนในตราสารหนี้ของประเทศต่างๆ ของกองทุนรวมไทยหลายๆกองทุนที่เปิดตัวขึ้นมาใหม่ ซึ่งสาเหตุนั้นก็เนื่องจากว่า การลงทุนในประเทศเหล่านี้ ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการลงทุนในตลาดของประเทศไทยนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่นการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลเกาหลีอายุ 2 ปี ณ วันที่ 30/06/2009 และถือครองตราสารตัวนี้ๆ ไว้จนกระทั่งถึงวันครบกำหนดได้ก่อน จะให้ผลตอบแทนอยู่ที่ประมาณ 3.91% ต่อปี ในขณะที่การลงทุนในหุ้นกู้เกาหลีที่มีความน่าเชื่อถืออยู่ที่ระดับ AAA จะให้ผลตอบแทนสูงถึง 4.29% ต่อปีเลยทีเดียว แต่ทั้งนี้ การที่อัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ในประเทศเกาหลี อยู่ในระดับที่สูงกว่าประเทศไทย ก็ไม่ได้หมายความว่าประเทศเกาหลีมีความเสี่ยงสูงกว่าประเทศไทยครับ เพราะเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศแล้ว (Country Rating) เรายังจะพบว่าประเทศเกาหลีมีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับที่ดีกว่าประเทศไทยอีกด้วย ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ ตราสารหนี้ในตลาดต่างประเทศจึงได้รับความนิยมจากนักลงทุนไทยอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่สนใจจะลงทุนในตราสารหนี้ภาครัฐ หรือหุ้นกู้ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาด

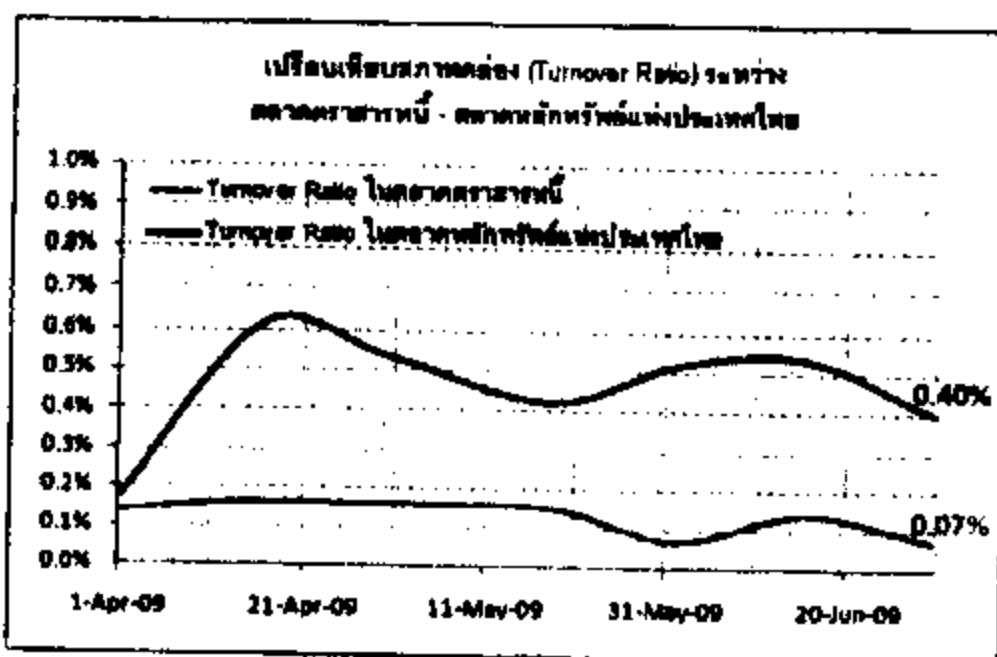
The information and opinions in this report are those of Thai Bond Dealing Centre research activity. Thai BDC does not make any representation or warranty, express or implied, as to the fairness, accuracy, or completeness. While all reasonable care has been taken to ensure the accuracy and completeness of the information, it should not be relied upon as such. Thai BDC accepts no liability whatsoever for any loss arising from use of this report or its contents. This report is being supplied solely for informational purposes and may not be reproduced, distributed or published by recipient for any purpose.

ต่างประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานของประเทศนั้นๆ รวมไปถึงต้องทำการติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด เนื่องจากสถานการณ์ต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไป ล้วนส่งผลทำให้มูลค่าของตราสารเหล่านี้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย การลงทุนผ่านกองทุนรวมที่มีผู้จัดการกองทุนมืออาชีพคอยดูแลและติดตามข่าวสารต่างๆให้ อาจจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่ต้องการลงทุนในตลาดต่างประเทศครับ

พันธบัตรออมทรัพย์ : ทางเลือกสำหรับผู้ต้องการออมเงิน

สำหรับนักลงทุนที่มีความพร้อมที่จะลงทุนในระยะยาว และไม่ชอบความเสี่ยง แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนที่มากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ในกรณีนี้ การลงทุนในพันธบัตรออมทรัพย์ (Saving Bond) น่าจะเป็นทางเลือกที่ค่อนข้างเหมาะสมครับ เพราะพันธบัตรประเภทนี้ รัฐบาลเน้นขายให้แก่นักลงทุนรายย่อยโดยเฉพาะ และจากแผนการกู้เงินฉุกเฉินของรัฐบาลที่ได้ประกาศออกมาในช่วงก่อนหน้านี้ ส่งผลทำให้รัฐบาลเตรียมที่จะออกพันธบัตรออมทรัพย์ไทยเข้มแข็ง ในวงเงิน 50,000 ล้านบาท และเสนอขายให้กับประชาชนโดยทั่วไปในช่วงเดือนกรกฎาคมนี้ด้วย โดยจะให้ผลตอบแทนอยู่ที่ประมาณ 3.8% ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ค่อนข้างมากเลยทีเดียว (ปัจจุบัน ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีอยู่ที่ประมาณ 1%) และสำหรับนักลงทุนที่พลาดโอกาสในซื้อพันธบัตรออมทรัพย์ชุดนี้ ก็สามารถที่จะติดตามข่าวสารการออกพันธบัตรออมทรัพย์ชุดต่อไปได้จากกระทรวงการคลังและธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ซึ่งคาดว่าจะภายใน 1 - 2 ปีนี้ น่าจะมีพันธบัตรออมทรัพย์ออกมาเสนอขายให้กับประชาชนอีกจำนวนหลายรุ่นครับ

สภาพคล่อง : อีกหนึ่งอุปสรรคที่สำคัญของตลาดตราสารหนี้ไทย

เนื่องจากการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ไทย ยังไม่ได้รับความนิยม และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายเท่ากับการลงทุนซื้อรายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ผู้ที่เข้ามาลงทุนในตลาดตราสารหนี้จะต้องประสบกับปัญหาทางด้านสภาพคล่องในการซื้อขายบ้าง หรือในอีกความหมายหนึ่งก็คือ เราอาจจะไม่สามารถซื้อ หรือ ขายตราสารหนี้ได้ทันที ณ ระดับราคาตลาดในขณะนั้น ซึ่งอย่างไรก็ตาม ถ้าวัตถุประสงค์ของการลงทุนนั้น เป็นการลงทุนในระยะยาว หรือเป็นการลงทุนโดยตั้งใจที่จะถือตราสาร

ไว้จนถึงวันครบกำหนดไถ่ถอน สภาพคล่องในการซื้อขายก็ไม่น่าจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการลงทุนแต่อย่างใดครับ ซึ่งจากข้อมูลล่าสุด (ณ วันที่ 30/06/2009) จะพบว่าสภาพคล่องของการซื้อขายตราสารหนี้ไทย มีค่าน้อยกว่าการซื้อขายหุ้นสามัญอยู่ประมาณ 6 เท่า

ถึงแม้ว่าการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ อาจจะทำให้นักลงทุนต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคเล็กๆ น้อยๆ บ้าง แต่อย่างไรก็ตามแล้ว ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนก็ยังคงอยู่ในระดับที่สูงกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ค่อนข้างแน่นอน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคปัจจุบันที่สภาวะทางเศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัวอย่างสมบูรณ์ ตลาดตราสารหนี้ยังเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับการลงทุนที่นอกจากจะช่วยกระจายและลดความเสี่ยงจากการลงทุนประเภทอื่นๆได้แล้ว ตลาดตราสารหนี้ยังสามารถให้ผลตอบแทนอยู่ในระดับที่ดีและความเสี่ยงต่ำ เมื่อเทียบกับการลงทุนประเภทอื่นๆอีกด้วยครับ

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านกรเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน

๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น.
โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ออกแบบปกโดย น.ส.รติมา ศารทะประภา

LIRIT

Legislative Institutional Repository of Thailand